
Kolej? Ne, raději „WG“

Kolej? Ne, raději „WG“

LIDOVÉ NOVINY

Kolečko po úřadech, které musí absolvovat v prvních týdnech, je pro každého studenta-cestovatele nejkrušnější. Třeba bydlení si ale můžete sehnat už předem. Pokud se chcete co nejlépe naučit německy, poohlížejte se po tzv. Wohngemeinschaften.

Sedíte u počítače a chcete si najít na internetové stránky univerzity, která vás zajímá. Co se týče německých vysokých škol, netřeba zapínat Google. Na stránky univerzit se většinou dostanete podle jednoduchého klíče: všechny vysoké školy totiž mají jednotný tvar internetové adresy. Stačí znát jméno města, kam byste rádi (třeba Lipsko – Leipzig), a pak už před něj stačí jen dopsat zkratku „uni“ – třeba www.uni-leipzig.de. A stejně – s myší v ruce – lze vyžrát i na mnoho dalších formalit, na než si studenti před odjezdem do zahraničí často stěžují.

Pomocí několika kliknutí si ještě před odjezdem můžete vybrat třeba i střechu, pod kterou složíte hlavu.

Společný byt = společná svoboda

Na výběr je v Německu, na rozdíl od českého kolejního stereotypu, hned několik alternativ. Kromě klasické koleje (Studentenwohnheim) se nabízejí i společné byty (Wohngemeinschaft). Právě tahle forma bydlení je velmi populární a seznamy bytů samozřejmě najdete také na internetu (www.wg-suchmaschine.de).

„Na koleji má člověk život snadnější. Plno věcí za něj vyřídí správa koleje, ale já jsem byl maximálně spokojený s privátem. Bydlel jsem s Němkou, Němcem a Italkou a neměnil bych,“ popisuje ubytování v Lipsku Pavel Dvořák z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. „Sice se člověk musí o celou řadu věcí postarat sám, ale je to úplně jiný život než na koleji. Chtěl jsem už od začátku bydlet s místními, a trénovat tak němčinu i doma,“ říká Pavel, který si ubytování nedaleko centra města a poblíž rozsáhlých parků vybral na internetové mapě.

Úřední šiml

Do 14 dnů po příjezdu je třeba nahlásit se úřadům. Můžete zajít buď na městský úřad (Bürgeramt, Bürgerbüro), nebo na radnici na oddělení evidence obyvatel (Einwohnermeldeamt, Meldebehörde). S sebou přineseš pas, potvrzení o studiu, evropský průkaz zdravotní pojišťovny nebo průkazku německé pojišťovny a nájemní smlouvu. Někdy po vás mohou chtít také doklad o tom, že máte s sebou dost peněz – třeba ze stipendia.

Stává se také, že úřady potřebují nájemní smlouvu, tu vám ale pronajímatel odmítne dát bez policejního přihlášení. Z bludného kruhu pak můžete vyvážnout jen osobním pohovorem s úředníky. Do ruky pak dostanete potvrzení o přihlášení (Anmeldebestätigung). To budete potřebovat např. při přihlášení do knihovny nebo pro založení účtu v bance.

Do tří měsíců po příjezdu pak musíte zajít ještě na místní cizineckou policii (Ausländerbehörde).